



להן מוזן, ובשלושת חודשי ההסתדרות הן רוו והלו. כשהמלחמה נגמרה היא גילתה שבני החוטו רצחו כמעט את כל קרוביה. הנושא של התוכנית שבה ריאיינתי אותה היה 'סליחות', וכאן מגיע החלק שגרם לי לרמוע: היא סלחה לרוצחים להלוטין. היא הבינה שכדי להמשיך בחייה ולבנות משפחה חדשה היא חייבת לסלוח להם. לא יכולתי להאמין שאפשר לעשות כזה דבר, אבל העובדה שכן גרמה לי לקחת את המריבות שלי עם בני אדם בפורפורציות, כי מסתבר שאפשר לסלוח על דברים הרבה יותר גרועים מלמה לא החזרת לי טלפון?"

למי את מצאת את עצמך סולחת?
 "לגיבורה שלי. אופרה ווינפרי", היא צוחקת. "לפני כמה שנים ריאיינתי אותה והתלבטתי אם לבקש ממנה עזרה להשתחל למקומות גבוהים יותר בתעשיית הטלוויזיה. לבסוף החלטתי שזאת חוצפה ושקתתי, אבל בסיום הראיון היא נעצה בי מבט עמוק, כמו קוראת את מחשבותי, ושאלה 'איך אני יכולה לעזור לך? ספרתי לה והיא הפנתה אותי לאיש יחסי הציבור שלה כדי שיקבע לנו פגישה. הבחור נזף בי שאפורה בכלל לא יודעת מה הלו"ז שלה, ולכן לא מבינה שאין לה זמן. אחרי כמה ימים היא התקשרה למשרדי והשאירה הודעה. נדהמתי מהגנדיבות הזאת שלה, אבל כשניסיתי לאתר אותה לא חזרו אליי. שנים לאחר מכן ישיבתי בקהל בתוכנית שלה ונרמה לי שהיא ויתרה אותי."

או כן, היא מתכננת לעקור מניו יורק ללוס אנג'לס כדי לנסות לפתח שם קריירה כשחקנית ותסריטאית, במקום שבו שום דבר אינו אישי והקור מהוללת יכול להקפא גם אישיות לוחטת כשלה, אבל נדמה לי שבתוך תוכה היטיה הישראלית, רביקה ומבודקת ככל שתהיה, מקסימה אותה לא פחות.

בתור אמריקאית שהתרגלה לתת מרחב מחיה לעומד מולה, איך באמת את מסתדרת עם הנטייה הישראלית לגנתי?
 "יקירתך, אני מאפריקה. אצלנו אנשים חיים האחד על בית החזה של רעהו, או מה זה עבדתי קצת מגנתי? אין לך מושג כמה התענגעתי לזה!"

רדת ברמת גן ובנתניה, נהנית לנתב את הסקרנות הערנית של כלתם לטיוולים בכל רחבי הארץ. בביקור הנוכחי היא הספיקה לשיר עם הבושים העבריים מרימונה, לחגוג בד מצווה לאחד מבני הדורים בכותל, ולגלות שאסור לה ללחוץ את ידו של ראש עיריית ירושלים, אורי לופוליאנסקי, כי הוא חרדי. "איוו התנהלות צנועה ומרשימה", היא מסכמת את המפגש עימו.

לביקורה הנוכחי בישראל יש גם תכלית מקצועית: חברת ההפקה ענני תקשורת באמצעות חברת הבת שלה Jworld TV מפקה סדרת כתבות עבור התוכנית של וויטפילד. במרכזן של הכתבות עומדת ג'ניפר בירנבאום, צעירה אמריקאית ממוצא יהודי ונוצרי, המבקשת לבדוק את הוזה היהודית, באמצעות מפגש

"באמריקה אם את מגישה או כתבת את לעולם לא אומרת את גילך. אם את חוצה את השלושים את כבר זקנה מדי"

עם דמויות ישראליות שונות. לכל תוכנית שלה יש נושא – במהלך התוכנית היא מראיינת שני אנשים שחוו אירוע שהשפיע עליהם בדרך שקשורה לנושא התוכנית. "למרות שריאיינתי כבר אלפי אנשים הספורים לא חוזרים על עצמם, גם כשחם דומים. כל אדם מוסיף את הטאץ' הייחודי שלו", היא מספרת.

יש ראייונות שערכת שהשפיעו על חייך?
 "הייתה מראיינת שגורמה לי לבכות ללא שלי טה. היא אישה משבט הטוטסי ברואנדה שנלחם מל' כמה עקובה מרם בשבט הטוטו. במהלך המלחמה היא הסתתרה עם שבע נשים נוספות בחדר האמבטיה של כומר משבט הטוטו. הכומר, שחשש שבני שבטו ירצחו אותו כשיגלו שהסתיר אותן, מיעט להעביר

כנית רחנית בשעות הבוקר. הוא לא ידע עד כמה הרקע שלי מתאים לזה. בשיחה עם הבוחנת הם מאוד התלבטו מהרומזה שהצגת, אבל זה היה תהליך מאוד ארוך עד שקיבלתי את הג'וב. באחד השלבים הסופיים התמודדתי מול בחור לבן וחתיך. הם הראו את קלטות האודישן שלו ושלי לקבוצת מיקוד הנשים בקבוצה, ובסופו של דבר תוכנית בוקר פונת בעיקר אליהן, העדיפי אותי. הן טענו שאין להן כוח להתמודד עם בחור כל כך יפה בשעה כל כך מוקדמת."

שש שנים אחרי, את לא קצת עייפה? בכל זאת, להתעורר כל יום בהמשך בבוקר...
 "התוכנית מוקלטת".

שתיקה ארוכה. קיבנימאט, עד שהגעתי למסקנה שמדובר בישות מקסימה ומעניינת שתסכים לנצל שתי קיטורים פולני, היא הייתה מוכרחה להצית בי תבועת קנאה?

את רוצה להגיד לי שאני נאלצתי לקום ברבע לחמש כל יום בזמן שאת שוחקת עם הילדה?
 "אוי מסכנה, את בטח כבר גורא עייפה בשלב הזה של היום. טוב, אתם מתעסקים באקטואליה, או איך תקליטו מראש? למולי אני מקליטה שתים עשרה תר כניות בשישה ימים ואחר כך נחה עשרה. אבל בימים שאני מצלמת אני עובדת עד שבע בערב". משום מה הכינורות ממאנים לקונן.

לא הצלחתי למצוא באתר שלך את גילך. זה במכוון. באמריקה אם את מגישה או כתבת את לעולם לא אומרת את גילך. אם את חוצה את השל' שים את כבר זקנה מדי. אם אגלה הם עלולים לומר: 'אוקיי, כנראה שהגיע הזמן לסיים את התוכנית'."
 אבל ריגיים פיליבן הוא מניש מאוד פופולרי והוא בן למעלה משישים.

"ברור שזה שונה עבור גברים. תמיד ישימו אישה צעירה ליד גבר מרוקן. בוא פשוט נאמר שאני בשנות השלושים שלי ונקווה שאף אמריקאי לא קורא."

הרומן שלי עם המשטרה

זהו ביקורה הרביעי של וויטפילד בישראל. היא נשואה לשוטר יהודי מברוקלין, שמשפחתו המתגורר

בשעה שבה אני משרדת רואים את התוכנית הרבה פחות. "תודה, אלוהים", אני ממלמלת לעצמי, גם בניכר מגישות בוקר יודעות שהן תחתית שרשרת המזון השלוויונית. רחוקות רחוקות, אבל מחוברת למציאות."

ערב טוב אמריקה

וויטפילד נולדה בארצות-הברית להורים מ' סיוניים מתורייטיים. שקיפלו את המשפחה לטונגיה האפריקנית כשהייתה בת שש ואחרי כמה שנים נרדו לניגריה. עד לסיים התיכון הבינלאומי שבו למדה היא נאלצה בכל בוקר לצעוד מהכפר נטול המים החשמל שבו התגוררה כמה קילומטרים עד לתחנת ההסעה. "בכל פעם באוטובוס העמוס איוו אישה מקרית הישיבה איתי על ברכיה עד שהגענו לעיר", היא נוכרת. התקבצותם של תלמידים מכל העולם לאותו מוסד חינוכי חשפה אותה למגוון רחב של תרבויות. כשמוסיפים לתמונה גם הורים רחבי נשמה וארוקי אמונה, הבחירה שעשתה בקולג', תואר בלימודי דת ותקשורת, נשמעת הגיונית. את האמביציה התקשורית רתית שלה קיבלה לאחר ששבה מאפריקה לאטלנטה שבארצות-הברית וגילתה את קיומה של הטלוויזיה: "הייתי צופה שעות. התמכרתי. באוישווה שלב אמרתי לעצמי שגם אני יכולה לעשות שם משהו, אבל לא ציינתי את לימודי הדת כי באמריקה אם אתה אומר שאתה מתעניין בדברים כאלה מסתכלים עליך מורו".

אני מצגה בפניה את דסק החדשות של הערוץ, בניסיון נושא לשחות לו מראה של תנה פסאודו-אמריקאית (כלומר: חלל מסודר). "עברתי בתחנת חדשות בניו יורק, אני יודעת כמה זה לחוץ", היא מרגיעה אותי, רגע אחרי שיעקב אילון מתרה בי שאם הצלם שמלווה אותנו יבויק עוד פלאש אחד, הבמאי שססמנורו עשוי בקונטרול ימחק בחינה צעקה את את כל ניסיונותי המגוחכים להיראות חשובה בעיני האורחת.

איך הגעת לתוכנית הבוקר לפני שש שנים? "קיבלתי טלפון מהסוכן שלי, ששאל בהשש אם אני מעוניינת להתעסק ב'ממבו גמבו' הזה של תר"

"אוי מסכנה, את בטח כבר גורא עייפה בשלב הזה של היום". וויטפילד (מימין) ובר גפן באולפני ערוץ 10 צילום: טל שחר

אופרה אחרת

לינוי בר גפן בנתה על ראיון מלא בקיטורים הדיינים על ההשכמות המעיקות בחמש בבוקר ■ אבל אז היא פגשה את טימברלי וויטפילד, מגישת תוכנית הבוקר בערוץ הולמרק האמריקאי, וגילתה שהיא מקליטה את התוכנית שלה בצהריים ■ אחרי שהתגברה על הקנאה, היא שמעה מוויטפילד על מעמדן הבעייתי של מנחות הטלוויזיה באמריקה ועל אכזבתה העמוקה מאופרה ווינפרי

לינוי בר גפן

תנשמי עמוק, הפצתי בעצמי שעה שריפרתי באתר האינטרנט של טימברלי וויטפילד, מגישת התוכנית "בוקר חדש" של ערוץ "הולמ" רק. זה שהיא רחוקות שמתעסקת במשך שעה בכל יום בנושאים כמו: "המח לתקן", "צעד חורטות" ו"להשלים עם עצמי" לא אומר שלא תחבבי אותה. העובדה שהיא מתגאה בילדות באפריקה, ליי מעידה בהכרח שהיא לא התאפסה על מקום אחד, אלא שהיא פתחה את עצמה לאפשרויות רבות ככל הניתן. עד עשר כבר ספרתי יופי. הגה, תראי כמה כשרונות היא ציינה ברומזה שלה: כתיבת תסריטים, בימוי, הנחיה... מה זה? ריקוד? שירה? משחק? תמקרי קצת גברתו לא, זה בסדר, היא פשוט אמביציוזית, ואת את שתועה ערני בתחילת העשור, בתקופה שצניעות הייתה מצדד לוחט. זה ערוץ אחי עכשיו. ביקורתיות זה אאוט, תנופה והילינג אלה הכי שורדים הכי לוחטים למגישה שעומרת בפני ציבור רווי מבזיחות שחורות. תארו את עצמך במשנה מכובד וצאי לפנישה פתחה לאמץ מיישוי שהאשר מתחיל בתוכה או משהו. "בשביל מי התלבשת ככה?" חושר בי השומר בכניסה לבית הורד, בו שוכן ערוץ 10.

"אמורה להגיע לכאן מיישוי בשם טימברלי, אתה יכול לשלוח אותה לקומה שלנו? אני עושה לה סיבוב בערוץ. היא מגישת תוכנית הבוקר של הולמרק".

שעה שאני מתרחקת לכיוון המעליות הוא מצעק אלי את אשר נשבעתי שלא לחשוב אפילה: "אבל ממתי יש הולמרק תכנית בוקר? זה לא הערוץ הזה שמשרד סרטים ערביים באנגלית? ומי בכלל רואה את זה?"

מי בכלל רואה את זה? "צופים בה 83 מיליון בני אבי" צוהל היח"צן שמלווה את הביקור, ביום שלפני בני הראיון. וויטפילד נכנסת לבניין בעירי מהרהרת במספר האסטרונומי הזה, שלא יכול אלא להעיר על מהפך רחני ששטף את האמריקאים. "איוה כיו" היא לוחצת את ידי בחום, בעוד אני מנסה להעריך באיוו יציאה גורדוה היא תפתח את שיתונת, "דיאיתי שיש ליד הבניין שלכם קניון. כשנסתים את הראיון אני אקפוז לשם לשופינג". ההקלה מנפה ממני את שאריות החשדנות.

83 מיליון צופים! זה מרשים! אני וזחלת את דרכי לליבה.

"אה, שטויות. יש לערוץ 83 מיליון מנויים, אבל

"Another Oprah"

Highlights from Linoy Bar Geffen's article in the major Israeli newspaper, *Yedioth Acharonoth*

"Timberly Whitfield is host of *New Morning* on Hallmark Channel, boasting over 83 million viewers... which must be a testament to the show and the spiritual revolution that is flooding America."

"This is Timberly's fourth visit to Israel. Her Jewish husband is a former NYPD lieutenant from Brooklyn who has family in Ramat Gan and Netanya."

"During this visit she managed to sing with the Black Hebrews in Dimona, celebrated her nephew's Bar Mitzvah at the Kotel, and learned upon meeting the mayor of Jerusalem that, because of his Orthodox beliefs, she must not shake his hand."